

[Gert Petersen.]

lade fascistiske lande og måske også lande af en anden type. Her i Danmark er det ikke forbudt. Men når folk nedlagde arbejdet i går og demonstrerede her, så skal man jo lige tænke på, at de samtidig mister en dagløn, at det er en alvorlig sag, at det er noget, man kun gør, når man virkelig føler, at der er grund til at lægge et særligt eftertryk på sine ord.

Det synes jeg nok man burde tage ad notam i folketinget i stedet for at kaste sig ud i betragtninger om parlamentarismens vilkår, for parlamentarismens vilkår bliver ganske enkelt ringe. Det skyldes ikke socialistisk folkeparti, det skyldes ikke mig, men det skyldes den udvikling, som man fra dette tings side sætter i gang og kører videre med. Så bliver parlamentarismens vilkår — desværre, siger jeg, for jeg foretrækker så sandelig dette system — ringe.

Derfor vil jeg håbe, at vi afviser de forslag, regeringen har fremsat. Jeg vil håbe, at der derigennem bliver lejlighed til og mulighed for at inspirere til en helt anden politik i dette ting. Ikke en politik, hvor vi undgår byrder. Vi skal ikke være demagoger og påstå, at vi kan klare alting bare ved at danse hen over den grønne mark, men en politik, hvor byrdefordelingen bliver retfærdig, hvor det ikke bare bliver den brede befolkning, men også de få, men meget velhavende, som unddrager sig byrdefordelingen i dag, som kommer med til at betale.

(Kort bemærkning).

Knud Jespersen (DKP):

Mit indlæg er foranlediget af hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger før, hvor vi nu skal til at lave sådan en intern kappestrid om holdningen til folkestyret. Jeg finder, at det er urimeligt, hvis vi skal begynde at give hinanden karakter. Det, der er sket, er, at i går og også i dag og i de kommende dage har arbejderne af egen fri vilje besluttet at pålægge sig en byrde, der nogle steder betød op til 250 kr. i tabt dagløn, for at demonstrere deres utilfredshed. De har benyttet sig af grundlovsbestemmelsen om, at borgerne har fri adgang til at samles ubevæbnet for at drøfte deres problemer.

De var ubevæbnede. Der var ikke tale om overgreb nogetsteds, og der var ikke tale

om nogen provokationer. Det var en rimelig demonstration, og det var en overordentlig værdig måde at tage ansvaret på for deres egen fremtid.

Hvad angår folkestyret, synes jeg, det var rimeligt i det høje ting at sætte spørgsmålstegn ved kommunisternes vilje til at forsvare folkestyret. Dette tings historie vidner om at man engang har dømt os til afmagt, med resultater, der betød, at en række mennesker, deriblandt også nogle af dette tings medlemmer, havnede i tyske koncentrationslejre. Der er ingen, der skylder os tak herfor, men det er helt urimeligt at forsøge at diskriminere en anden opfattelse og en opfattelse, der også hviler på grundlovens bestemmelser om at udnytte den folkelige aktivitet. Derfor synes jeg, at de, der vil tage folkestyret, tage dets navn, i deres mund, også må have den historiske klarhed, at kommunisterne kan dokumentere historisk, at de på intet tidspunkt har overtrådt folkestyrets love, men at de altid og ubetinget har forsvaret det. Det er også det, vi gør i denne situation.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Hr. Hilmar Baunsgaard appellerede til de tre største partier herinde om at besinde sig, nu hvor klokken var et minut i tolv, og forsøge at optage en drøftelse, om man dog ikke kunne løse dette lands økonomiske problemer, hvis alvor vi tre partier jo bedømmer ganske og aldeles ens. Det har altså ikke kunnet lykkes hidtil. Det har hr. Hilmar Baunsgaard ret i, og så skal vi ikke her begynde at fordele skyld til den ene eller den anden side, afgøre, hvem der er årsag til, at der ikke har kunnet opstå det samarbejde, men kunne man så ikke få hr. Hilmar Baunsgaard til at gå videre med den tanke, at det blev ham, der på det fjerdestørste partis vegne tog initiativet til at indkalde de tre partier til en drøftelse for at se at få løst disse problemer? Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at det her skal føre ud i et valg. Så kunne vi eventuelt med det samme klare det problem, der blev rejst over for os fra det ellevtørste partis side, at så ville det at hjælpe selvmorderen være noget, der bliver belønnet med medaljen for druknendes redning.